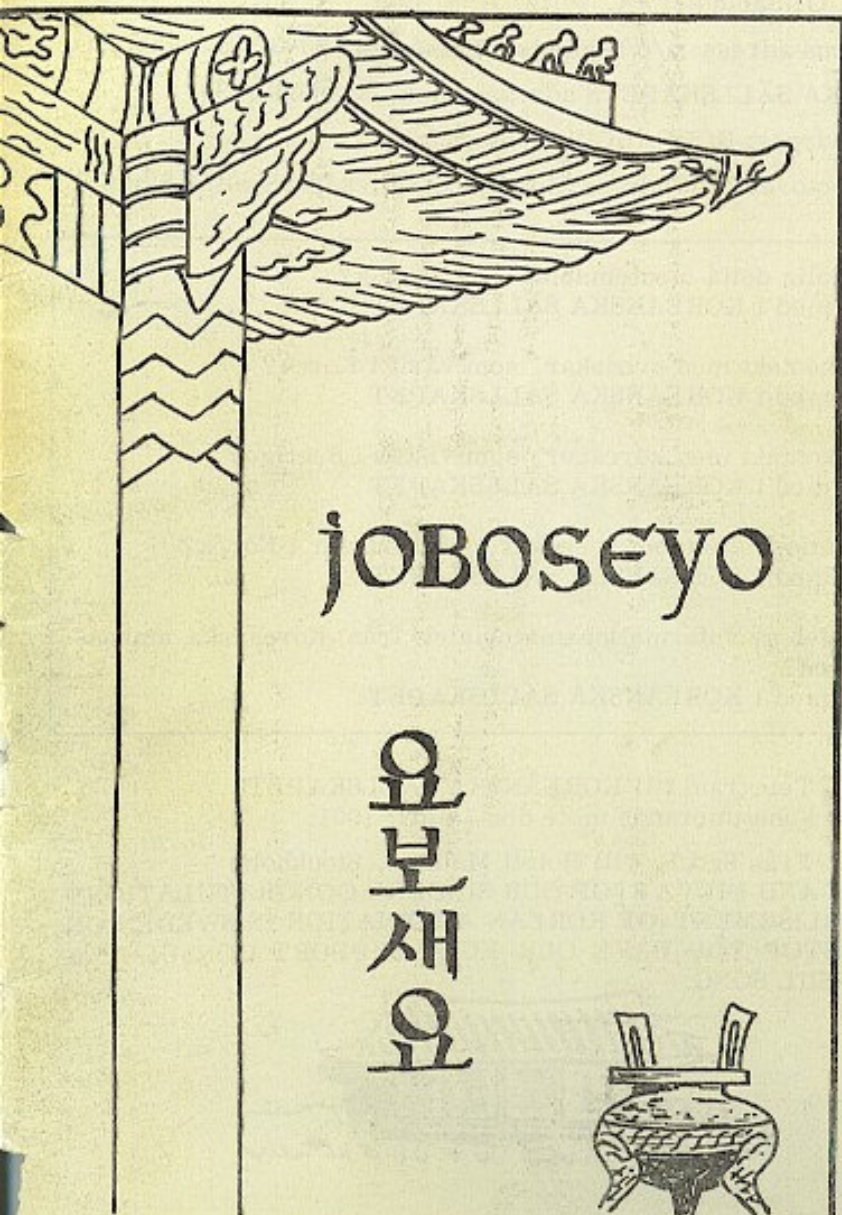

^{Piltz}
KOREANSKA SÄLLSKAPET
I SVERIGE A

JOBOSEYO

요보새요

한글서체

Nr.1
1961

"Joboseyo" är KOREANSKA SÄLLSKAPETS medlemsblad

Redaktion: O. Sahlquist, A. Piltz, H. S. Lee

Redaktionens adress: c/o Sahlquist, Linnégatan 33-35, Stockholm Ö

KOREANSKA SÄLLSKAPETS adress: Fack, Stockholm 90

Telegramadress: KOREAHOUSE, Stockholm

Postgirokonto: 65 28 00 adress: Koreanska Sällskapet Skattm. Sthlm C

Vill du erhålla detta medlemsblad regelbundet?
Gå med i KOREANSKA SÄLLSKAPET.

Vill du ha kontakt med svenskar, som varit i Korea?
Gå med i KOREANSKA SÄLLSKAPET.

Vill du ha kontakt med koreaner, som vistas i Sverige?
Gå med i KOREANSKA SÄLLSKAPET.

Vill du ha information om svenskar, som arbetar i Korea?
Gå med i KOREANSKA SÄLLSKAPET.

Vill du ta del av informationsmaterialet från Koreanska ambassaden?
Gå med i KOREANSKA SÄLLSKAPET.

Telegram till KOREANSKA SÄLLSKAPETS
konstituerande möte den 7 april 1961:

Från Seoul, Till Hotell Malmen, Stockholm
DR GROTH AND PILTZ STOP OUR SINCERE CONGRATULATIONS
TO ESTABLISHMENT OF KOREAN ASSOCIATION IN SWEDEN ON
APRIL 7 STOP YOU HAVE OUR FULL SUPPORT CONSUL AND
VICE CONSUL SONG

INTRODUKTION

av

Thore Olovson

För oss alla, som varit i Korea och under kortare eller längre tid utfört en humanitär mission eller deltagit i vakt-tjänst, blev vistelsen där en stor personlig upplevelse. Det blev kontakt med Fjärran Östern, dess säregna natur, samhälle och människor. Det blev rika erfarenheter och sällsamma upplevelser för livet. Det blev insikt om all hjälps stora begränsning. Men det blev också en förnimmelse av att man kanske fått mer än man givit. Hemkomsten avslöjade nog för oss att en del av vårt hjärta blivit kvar därborta. Tankarna vänder gärna åter och jag tror, att vi alla känner ett behov av att här hemma, trots det långa avståndet, hålla kärleken vid liv och fortsätta göra en insats för broderlandet.

Sammanlutning och enighet ger styrka. Därför är det glädjande att vår nya förening, KOREANSKA SÄLLSKAPET, bildats. I denna kan vi odla vår gemenskap, såväl inbördes som

med våra koreanska vänner i Sverige och där kan vi med för- enade krafter i anspråkslöshet bringa fortsatt hjälp.

Vi hoppas på stor anslutning till vårt sällskap och förväntar insatser från varje medlem.

1960-talet har sannerligen blivit internationalismens årti- onde. Talet om hjälp till ut- vecklingsländerna har kommit på de flesta människors läppar. Det är glädjande att se att vi börjar upptäcka varandra tvärs över alla gränser, hav och ök- nar och känna ansvar för och delaktighet i andra länders vi- tala problem. Vi hoppas dock att hjälpinsatserna från bättre lottade länder skall ge bro- derstanken sin rätta innebörd och leda till att inställningen: "visserligen är vi bröder, men jag är din äldre bror" försvin- ner.

Av största betydelse för en sammanslutning av denna art med medlemmar spridda över hela landet är ett eget kontakt- organ, där information till

Vet ni att på berget Mari San på Kanghwa Do i Hanflodens mynning - säger legenden - steg en gång Tan-gun ned på jorden och byggde ett altare år 2333 f.Kr. Han härskade sedan i Korea i mer än tusen år. Hans minne som grundare av riket firas den 3 oktober.

medlemmarna kan ske och där propaganda för sammanslutningens syften kan göras.

Redan vid sitt första möte beslöt styrelsen snarast söka få till stånd ett medlemsblad.

Och här föreligger första numret en "löpsedel", som förkunnar att KOREANSKA SÄLLSKAPET är sammanslutningen av alla goda krafter i broderlandet Koreas tjänst.

DET ÄR DIN FÖRENING

DET ÄR FÖRENINGEN FÖR DIG

DET ÄR FÖRENINGEN FÖR DIG, SOM SKALL FARA TILL KOREA

DET ÄR FÖRENINGEN FÖR DIG, SOM VARIT I KOREA

DET ÄR FÖRENINGEN FÖR VAR OCH EN, SOM VILL HJÄLPA KOREA

DET ÄR FÖRENINGEN FÖR KOREANER I SVERIGE

DET ÄR FÖRENINGEN FÖR ALLA, SOM ÄR INTRESSERADE FÖR KOREA

Alla är välkomna att bli medlemmar och dra sitt strå till stacken.

"Strå" betyder för det första medlemskap i föreningen, för det andra aktivitet i medlemskapet och värvandet av nya

medlemmar. Minst fem nya medlemmar bör vara varje medlems mål. För det tredje pengar. Anskaffandet av en Korea-sparbössa rekommenderas, dit en del av ditt och de dinas överflöd kan dirigeras.

KOREANSKA SÄLLSKAPET VILL HJÄLPA DIG ATT HJÄLPA KOREA

Vet ni att "De tre kungarikernas" period inföll 57 f.Kr. - 668. Det äldsta riket var Silla i Sydost, sedan följde Koguryo i norr och Paekche i väster runt Hanfloden. Samtidigt blomstrade Nangnangriket i nordost, som egentligen var en kinesisk koloni och varifrån den kinesiska kulturen vann insteg på den koreanska halvön.

I GÅR - I DAG - I MORGON

av

Arne C. G. Piltz

Bakgrunden till KOREANSKA SÄLLSKAPETS tillkomst ligger långt tillbaka i tiden. Redan för många år sedan hade några personer diskuterat möjligheten av en sammanslutning av koreavänner på bred bas, där alla skulle vara välkomna. Tanken växte sig starkare, när allt fler personer visade att de var på samma linje. Men så kom beslutet om upprättandet av det Skandinaviska Undervisnings-sjukhuset och förberedelserna till dettas upprättande och tankarna lades åt sidan ett par år.

Men när de första kontingenterna började vända åter, fann man tiden mogen. Det visade sig att man hade sympati för tanken även inom den militära sektorn och inom den koreanska kolonin i Sverige. Allt nog, under hösten 1960 sammanträdde några av oss för att dryfta problemet. Det blev ganska många kontakter och det hela resulterade i det cirkulärbrev, som sändes ut i februari detta år.

Alla koreaintresserade, vars namn och adress vi kände till, erhöll detta cirkulär, som var underskrivet av 33 personer, som alla varit i Korea. Bland undertecknarna var även Sve-

riges ambassadör i Korea, Tage Grönwall, vilken, som kanske är bekant, även tjänstgjort som diplomatisk chefsdelegat vid den svenska delegationen till NNSC.

Anslutningen blev stor: 437 personer förklarade sig intresserade av att sällskapet kom till stånd enligt de principer, som skisserats i uppropet. Av dessa hade 164 kunnat infinna sig till det konstituerande mötet, som hölls den 7 april på hotell Malmen.

Sedan generalläkare Groth hälsat församlingen välkommen på interimkommitténs vägnar övertog doc. Rödén ordförandeskapet för kvällen. Carl-Erik Groth har ju liksom Sture Rödén varit chef för Svenska röda korsets fältsjukhus i Pusan, dr Groth dessutom den förste chefen för National Medical Center i Seoul. NMC är ju det engelska namnet på det skandinaviska sjukhuset.

Sedan sällskapet formellt konstituerats, antogs provisoriska stadgar och styrelse valdes. Dess sammansättning framgår av mittuppslaget i detta häfte. Årsavgiften (10 kr för

enskid och 15 kr för familj) fastställdes, varefter några telegram upplästes. Telegrammet från vår konsul i Seoul återfinns på sid. 2. Då den nyvalde ordföranden doc. Olovson befann sig utomlands tog v. ordf. överste Agell till orda och tackade interimkommittén.

Thore Olovson var överläkare och chef för den kirurgiska avdelningen vid NMC 1958-59. Carl-Oscar Agell var militär chef för den svenska NNSC-delegationen år 1954.

Den militära sektorn, som med sina nära 600 personer representerar omkr. en tredjedel av totala antalet svenskar, som arbetat i Korea blev väl företrätt i styrelsen.

Så t.ex. är ryttm. Gunnar Fagraeus sekr. och kanslisekr. S. W. Pantzerhielm klubbmästare och hovrättsrådet Granger styrelsesuppl. Thord Granger är givetvis också stadgekommitténs ordf. I övrigt finner vi både läkare, apotekare, sjuksköterskor, sjukvårdare och sjukhuspoliser i styrelsen. Skattmästare är fröken Gaud Jensen, som var chefskassör vid NMC. De koreanska ledamöterna har bägge arbetat vid Pusan-sjukhuset. Yong Woo Han var på Labour Office 1954 och är nu svensk med.kand. och snart färdig med lic. Hyo Sung

Lee var assistent till kompaniadjutanten på Headquarters i Pusan. I sin tidiga ungdom var han känd som "Peppe". Han kom också till Sverige 1954 och blev 1960 civilingenjör vid Chalmers. Vi gratulerar bägge våra vänner till framgångsrika studier.

Ord. revisorer blev de båda sjukhusintendenterna öv. löjtn. Stig Ljunggren från Pusan och Gunnar Sävborg från Seoul.

Vid den följande té-supén visade dr Groth en färgfilm han tagit i Korea 1959. Där fick vi bl.a. se 2510:e årsdagen av Konfucius födelse med en ättling i 77 rätt nedstigande led som hedersgäst. Vidare huru som Roald Opsahl fra Oslo, chef för med. avd. vid NMC blev papasan på sin 60-årsdag. Efter att ha lyssnat till en bandupptagning från julen 1956 med uttalanden av Arne Eken-gren och Mr. Qwack i baren skildes vi åt, dock icke förrän Gaud Jensen inhöstat de första medlemsavgifterna.

Vet ni förresten att Mr. Qwack fortfarande blandar drinkar till törstiga strupar, men nu på Scandia Club vid NMC.

I mitten av april hade vi några stycken ur styrelsen nöjet få sammanträffa med Koreas chargé d'affaires a. i. från

London, Mr. Ton Jin Park. Londonambassaden är som bekant även ackrediterad i Stockholm, men ambassadörsposten är f.n. vakant. Den väntas emellertid bli tillsatt i år. Samtidigt väntar man att en självständig ambassad skall upprättas i Stockholm, tidpunkten är dock icke fastställd ännu.

Mr. Park visade stort intresse för vårt koreanska sällskap, lyckönskade oss i starten och utlovade intimt samarbete med London-ambassaden i form av såväl nyhetsmaterial som annan information om Korea. Han tog del av våra, ännu så länge ej fullt utformade, planer angående hjälpinsatser i Korea och lovade lämna ambassadens synpunkter. Ambassaden kommer givetvis att bli representerad vid vårt höstmö-

te som klubbmästaren deklarerat skall bli en glad och trevlig fest.

Styrelsen gläder sig åt det kommande samarbetet med den koreanska ambassaden, som tycks ha inletts under gynnsamma auspici. Beträffande våra framtidsplaner ber vi få återkomma, men redan nu har Gaud Jensen lockat fram en del bilder över situationer, där hjälp behövs. De återfinnes på sid. 20-21.

MEMORIES OF THE PAST,
THANKS FOR THE PRESENT,
HOPES FOR THE FUTURE

KOREANSKA SÄLLSKAPET
vill icke bara minnas - vi ser
också framåt.

P. S.

I pressläggningsögonblicket ingår meddelande om militärrevolten i Syd-Korea.

KOREANSKA SÄLLSKAPET ÖNSKAR ENDAST FRED
OCH ORDNAD EKONOMI FÖR DET HÄRT PRÖVADE
KOREANSKA FOLKET OCH HOPPAS PÅ EN FREDLIG
LÖSNING AV PROBLEMEN.

Red.

Vet ni att efter "De Tre Kungarikena" följde det enade Sillariket (668 - 935).

FRÅN KRIGSSJUKHUS TILL FREDSSJUKHUS

av
Carl-Erik Groth

KOREANSKA SÄLLSKAPETS stiftande aktualiserar helt naturligt en mångfald minnen hos den som alltsedan hösten 1950 deltagit först i arbetet vid Svenska sjukhuset i Pusan och sedan i förberedelserna för och den första verksamheten vid det Skandinaviska undervisningssjukhuset i Seoul.

Självfallet har mycket bleknat bort under det decennium som gått, men många upplevelser har dock efterlämnat ett outplånligt intryck.

För de mer än 150 svenska arbetskamrater, som en stekande het sensommardag samlades i Camp Stoneman nära San Francisco för inskeppning till Korea, står säkerligen som ett vackert, oförgätligt minne den korta högtid, vid vilken Colonel Jenkins tog avsked av

vår grupp och nedkallade den Högstes välsignelse över vår kommande gärning.

Ingen kan väl heller glömma färden en lördag förmiddag den 23/9 1950 från hamnen i Pusan till det blivande fältsjukhuset genom en bebyggelse så torftig och överfylld av människor - flyktingar och andra - så eländiga, att det ej går att beskriva. Om inte förr så föddes väl under denna färd en stark önskan att göra allt för att hjälpa och lindra. Följande måndag, tredje dagen efter ankomsten, togs ett 70-tal patienter emot, en hart när otrolig prestation, även om etableringen hade skett under ordnade förhållanden. Signifikativt blev detta för intensiteten under den närmaste tiden. Inom kort fanns 600 vårdplatser i stället för planerade

200 och vi upplevde det märkliga att ha patienter från bortåt ett 20-tal nationer, bland vilka talades ett dussin olika språk.

Ingen kan väl glömma den dag vi tog emot de första av mer än 1.000 sårade koreanska soldater, eländiga, utsvultna stackare, som under striderna med svåra skador blivit lämnade utan vård eller hjälp. Sådan sinnesrörelse som då förekom upplevs endast undantagsvis under krig. En ung blivande mor anträffades bland dessa. Det sades att hon följt sin man, som stupat. Hennes barn, som föddes på sjukhuset, blev allas kelgris. Kallade vi henne inte för Laura?

Fältsjukhuset blev underställt amerikanske 8:e armén, vilken under general Mac Arthur kommenderades av general Ridgeway, vilken senare avancerade till de högsta befäl. Nyssnämnda alldeles nödvändi-

ga förhållandemedförde allmänt uppskattade rättigheter (t.ex. PX) men även förpliktelser (t.ex. amerikanska krigslagar och militära sedvänjor), vilket åtminstone några nog tyckte onödigt och fann svårt att vänja sig vid.

Livet var hårt även för krigsförhållanden särskilt under de första månaderna och det mesta av krafterna var nog förbrukade hos den första gruppen vid periodens slut.

I Pusan stannade sjukhuset i nära 7 år. Lika många år som man vid planeringen räknat med månader, högst. Detta till trots blev sjukhuset aldrig mobilt såsom från början avsetts. Vad säkert många inte känner till var att under denna första tid förflyttning norrut planerades två gånger, till Hung Nam och till Won San. Därav blev intet. Det egendomliga inträffade, att båda dessa orter intogs av

nordsidan just de dagar som bestämdes för rekognoscering på platsen.

Det sägs att koreaner har dåligt minne. Ingen skall emellertid tro att svenska sjukhuset i Pusan fallit i glömska. Under ett par dagar under hösten 1959, då trakter nära Pusan hårt drabbats av en tyfon, fick några svenska sjuksköterskor från undervisningssjukhuset i Seoul erfara att så icke skett. De hade förut tjänstgjort vid svenska sjukhuset i Pusan och hade fått till uppgift att dela ut kläder m.m. som ställts till förfogande av Svenska röda korset. Vad de härunder fick uppleva utgjorde vackra bevis på den uppskattning och tacksamhet, varmed folket i dessa trakter ännu omfattade sjukhuset och de många hundra svenskar som under årens lopp verkat där.

Sedan ett par år är en grupp svensk sjukhuspersonal åter i

Korea, nu tillsammans med danska och norska kollegor. Miljön är en helt annan, likaså uppgiften, vilken först och främst är utbildning.

Genom tillskott från Förenta Nationerna genom UNKRA, koreanska och skandinaviska regeringarna har ett modernt undervisningssjukhus av betydande dimensioner skapats och därmed en idé realiserats, som föddes bland skandinaver i Korea under början av 50-talet.

Det skulle föra alltför långt att dröja vid de tidskrävande underhandlingar och förberedelser, vilka ägde rum före den dag i oktober 1958, då de skandinaviska flaggorna vid sidan om den koreanska och Förenta Nationernas blåste över entrén och The National Medical Center invigdes av republikens president i närvaro av regeringsmedlemmar från

forts. sid. 27

TANKAR VID EN JORDGLOB av Rolf Jehnich

På min kombinerade radio- och TV-apparat står en jordglob av glas - eller är det kanske plast? - med en lysande lampa i. Den är dyr och fin och jag har ej köpt den själv. Utan jag har fått den av en mera generös och kanske kapitalstarkare person.

Som den slöflock jag är, sitter jag ofta i halvdvala framför televisionsmaskinen, smältande middagsmaten och stirrande på TV-rutan. Ofta stannar då min irrande blick på den lysande jordgloben, där landsmassorna effektivt kontrasterar mot de blå oceanerna.

Liksom jorden är rund går mina tankar ofta runt, kretsande kring angenäma minnen och upplevelser, för vilka jag har jordklotet att tacka.

Har jag publik kanske jag med en viss möda - på grund av min i orienten ytterligare accentuerade lättja - reser mig ur soffhörnet, går fram till jordgloben, sätter fingret på Köpenhamn och sedan drar det över Nordpolen till Tokyo, anspråkslöst sägande: "Den här vägen flög jag 1958. That was something of a trip." Annars

hör den knappast till mina ljuvare minnen. Ett sådant pirrande i benen, och andra lemmar också förresten, inklämd ca 36 timmar i en trång fätölj och med ett minimum av rörelsefrihet erfar jag annars bara när jag äter söndagsmiddag hos min svärmor...

Men vid tiden i Korea, där jag beklädde den angenäma och som det sades ansvarsfulla befattningen som alternat i den svenska delegationen till NNSC, dröjer jag ofta och gärna. Panmunjom med sina hemtrevliga enmanstälthyddor - som numera tyvärr lär ha ersatts av opersonliga baracker av amerikansk folkhemstyp, med sina rutinsammanträden i Conference Area, där vi svenska och schweiziska "kapitalister" stod eller rättare sagt satt öga mot öga med "demokraterna" från Polen och Tjeckoslovakiet och lyssnade till och själva råddbråkade den stundom vidunderliga rotväliska, man skulle vilja kalla panmunjomska - ett ganska svårbegripligt tungomål, med engelska ord men utan fasta normer för uttal och satsaccent - och sist men ej minst, sina "parties" då den svenska delegationen gästades av bl. a.

trevliga och glada vänner från Skandinaviska sjukhuset. De dammiga bilresorna från Panmunjom frammanar än idag en outsläckt törst i strupen, en törst som då ofta effektivt stillades på Chosen eller 8th Army Club i goda vänners lag från Medical Center och US Forces in Korea. Konkurrenten om de söta svenska sjuksköterskornas gunst var ofta mycket hård.

Andra angenäma minnen, vid vilka tanken ofta dröjer är den vänlighet, som visades av koreanerna, deras smittande och stora musikalitet, de glada skratten och de tindrande ögonen, min duett med en söt koreanska på Nam Han San Sung sydöst om Seoul, sjungande Schuberts "die Forelle" på originalspråket, de intressanta rundresorna i det vackra Sydkorea och till den tjugande ön Chejdu, för vilken den sydkoreanska armén stod som värd.

Det är så mycket mer man minns och vill tala om, men man måste, som alltid, öva sig i begränsningens svåra konst. När man dröjer vid tanken på "Morgonstillhetens land", kan det ej undvikas att den flyger över Japanska sjön till "Den

uppgående solens land". But that's another story.

Det är nyttigt att resa och att resa långt och lära känna andra folk och seder. Det vidgar perspektivet, stimulerar fantasin och ger tanken kraftigare vingar. Det lär oss också, att jorden ej är så stor som vi tror, och hjälper oss att förstå, att vi alla som bor på den har samma rätt att leva, att vi hör ihop och att vi bör söka bli goda världsmedborgare. Det är ödets ironi att människans oförmåga och bristande vilja att inse detta är upphovet till att bl.a. vi svenskar erbjudits så många tillfällen och fått bättre förutsättningar att lära oss det. Men vi har också lätt att glömma, även om vi inte vill.

Och säkert vill inga svenskar, som upplevat Korea antingen som militärer eller civila, låta minnena förblekna och dö. Vi har alla så mycket gemensamt och vill säkert komma samman då och då, tala om oss själva och vad vi tycker och även höra på andra med färskna intryck. Det bör finnas rika möjligheter till detta i KOREANSKA SÄLLSKAPET i Sverige. Kanske kan sällskapet på så sätt också, även om vi är rätt få, fylla en mission i den globala förståelsens intresse.

DEN MÄNSKLIGA FAKTORN OCH INTERNATIONELLT HJÄLPARBETE

av
Sven Rydman

Under de något mer än 26 år som jag varit knuten till överstyrelsen för Svenska röda korset i olika befattningar har det förunnats mig att mer eller mindre aktivt medverka i dess internationella hjälpverksamhet. Denna har hela tiden pågått i löpande följd i stor omfattning till följd av de krig eller krigstillstånd som praktiskt taget oavbrutet varit och fortfarande är rådande i olika delar av världen.

Den nu snart 100-åriga rödakorsidén att hjälpa människor i nöd utan avseende på ras, religion och politisk åskådning så långt tillgängliga resurser medger har, liksom både förr och senare under den här ifrågavarande tidsperioden, varit grunden för hela Svenska röda korsets hjälpverksamhet.

Jag vill här i tidsföljd nämna en del av de aktioner i vilka jag medverkat, nämligen för Etiopien, Finland, Grekland, Danmark, Norge, Polen, Tyskland, Österrike, Ungern, Rumänien, Turkiet, Frankrike, Marocko och Kongo samt sist men icke minst Korea. Dessa hjälpaktioner har varit av längre eller kortare varaktighet samt organiserade på olika sätt, i form av varor och eller kontanta bidrag med eller utan samtidig insats av svensk personal.

Det är självklart att man under sådana förhållanden kommit i nära kontakt med icke blott en mängd svenskar, som frivilligt velat ställa sig till förfogande för tjänstgöring på olika hjälpfronter utan även många medborgare i de länder, där hjälpen satts in. I allt in-

ternationellt hjälparbete, såsom jag ser saken, är den nära kontakten med de människor, som har förtroendet att på platsen utföra arbetet, och med representanter för dem som mottager hjälpen, av den allra största betydelse för ledningen här hemma. Att man personligen känner till vad dessa människor, framför allt svenskar, na går för - deras moraliska halt och lämplighet i allmänhet för uppgiften - ger en viss säkerhet för att vederbörlig hjälpaktion blir genomförd på bästa sätt enligt givna direktiv. Utvalet av svenskar för en hjälpaktion i främmande land, i all synnerhet om detta är långt avlägset och med en befolkning med för oss så olika levnadsförhållanden m. m., såsom exempelvis i Syd-Korea, är därför en mycket allvarlig och grannliga sak.

* * *

Med 1200 svenskar på Bromma

Sedan Kungl. Maj:t i aug. 1950 bemyndigat Svenska röda korset att organisera och ombesörja driften av ett fältsjukhus, fr.o.m. 1 juli 1954 benämnt Svenska sjukhuset i Korea, har jag praktiskt taget hela tiden intill sjukhusets nedläggande på våren 1957 haft förtroendet att vara ansvarig för utvalet av personal till detta sjukhus. Jag har därför personligen med hjälp av myndigheter m. fl. så långt möjligt "genomlyst" alla de under årens lopp till flera tusental uppgående sökande till olika befattningar vid sjukhuset. Resultatet har visat sig tillfredsställande, i det att av de omkring 1200 svenskar, som varit anställda där, har enligt statistiken 97 % varit ur alla synpunkter lämpliga för uppgiften och utfört beundransvärt arbete. Att några få svenskar visat sig icke tåla de påfrestningar i arbetet och de frestel-

ser de haft där ute i den för dem främmande miljön får inte anses annat än förklarligt.

I detta sammanhang vill jag också nämna att jag icke ansett mina åligganden beträffande personalen slutförda i och med att anställningsavtalen m. m. var klara, utan jag ville också se till att de anställda avreste med vederbörligt flyg från Bromma. Denna åtgärd var icke påkallad av rädsla för att någon skulle "hoppa av" i sista stunden, utan detta liksom också att många gånger på Bromma möta hemvändande personal ansåg jag vara min moraliska plikt i det hjälparbete jag blivit ålagd. I sådana ärenden har jag varit på Bromma mer än 200 gånger under årens lopp.

De personliga kontakter jag sålunda fått med svenskar, som tjänstgjort vid sjukhuset i Pusan, är mig mycket kära och angelägna att bibehålla. Och

jag är också mycket glad och tacksam för att många av dessa svenskar synbarligen vill hålla kontakten med mig, när de litet då och då tittar upp på mitt kontor eller ringer för att höra hur vi nu har det i Korea eller var den och den av de gamla koreakamraterna finns och vad hon/han nu har för jobb etc. "Till svunna tider återgår min tanke än så gärna."

Nu är mina varma förhoppningar att anslutningen till KOREANSKA SÄLLSKAPET i Sverige skall bli mycket stor så att vi, som haft förmånen att under kortare eller längre perioder få vistas i det vackra Korea och lära känna dess folk, får råkas ofta och tillsammans med koreaner i Sverige uppliva gamla minnen samt bli i tillfälle att gemensamt göra en verklig insats till förmån för det beundransvärda, hårt prövade koreanska folket och dess land.

* * *

PUSANGÄNGET

av
Olle Sahlquist

När jag första gången dämpar på K-9 Airport svävade jag fortfarande i det blå av spänning och kommande händelser. Med K-9 Roads damm i ögonen och kimchi-doften i näsan hamnade jag väl så småningom på gamla sjukhuset.

När jag där blev mottagen av både "gamla" och nya kämpar kände jag mig på en gång insluten i en speciell kategori, Koreasvenskarna. Kamratskapen och gemenskapen blev bara intensivare med tiden.

Många olika ansikten har man väl inregistrerat både i minnet och på negativen. Arbetet i Opteamet, kamraterna i sångkören, Swedish Club, NCO-mässen, tempelturerna, Nak-tong River, vårt segerrika fotbollslag, som tog hem så många värdefulla troféer, badturerna till "beachen", allt detta snurrar i en minneskavalkad i huvudet.

Och inte blev det sämre, när jag för andra gången stod på Airport för transport till det "nya" sjukhuset. Att återigen

få komma in i den både "gamla" och förnygrade kamratkretsen var minst lika trevligt som första gången. Minnena har verkligen stannat kvar. Då kommer tanken ofta, när vi sitter några stycken "gamla koreaner" tillsammans och talar om Korea, om Den och Den:

"Kommer du ihåg?

Kommer du ihåg?"

Att resa tillbaka för att återigen uppleva Korea är väl för de flesta otänkbart, det är ju både dyrt och långt.

KOREANSKA SÄLLSKAPET
skall bli vår koreanska upplevelse här hemma.

Vi i styrelsen startar med stora förhoppningar att detta skall lyckas.

Hjälps vi alla åt är förutsättningarna stora för ett verkligt trevligt och aktivt sällskap.

Vi gjorde en insats i Korea och vi hoppas att återigen få göra om den, men denna gång från hemmaplan.

Jag hoppas och önskar att Ni alla sluter upp i vårt sällskap, så att vi kan bevara vårt gamla smeknamn - "Koreasvenskarna".

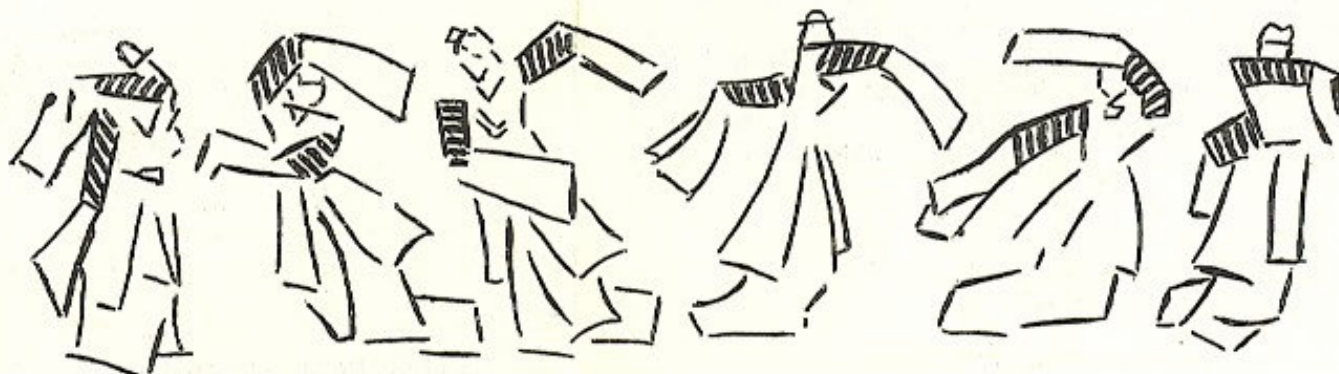
Vet ni att De tre kungarikens historia - Samguk Sagi - skrevs år 1145. Mycket av vad vi vet om Koreas tidigare historia är hämtat ur denna bok.

K O R E A N S K A S Ä L L S K A P E T S S T Y R E L S E

Ordförande	Med.dr. Doc.	Thore Olovson	Klippgatan 4, Stockholm SÖ. Tel. 41 10 41 (bost.), ^{24.15.20} 61-10-61 (mott.)
Vice ordf.	Överste	Carl-Oscar Agell	Veda, Lästringe. Tel. 0156/31 050 (bost.)
Sekreterare	Ryttmästare	Gunnar Fagraeus	Torstenssonsgatan 6, Stockholm Ö. Tel. 62 62 62 (bost.), 67 95 20 (kont.)
Skattmästare	Fröken	Gaud Jensen	Döbelnsgatan 13, Stockholm VA. Tel. 21 49 27 (bost.), 23 38 70 (kont.)
Klubbmästare	Kanslisekr.	S.-W. Pantzerhielm	Fregattvägen 14, Lidingö 1. Tel. 65 68 39 (bost.), 22 45 00 (kont.)
Övr. ledam.	Med.kand.	Yong Woo Han	Odengatan 56, Stockholm VA. Tel. 34 70 80 (bost.)
	Fröken	Magda Pelow	Smedsbacksgatan 18, Stockholm NO. Tel. 61 73 29 (bost.)
	Apotekare	Arne C. G. Piltz	Tulevägen 19, Djursholm 1. Tel. 55 54 30 (bost.), 32 38 08 (apot.)
	Köpman	Olle Sahlquist	Valutavägen 28, Hägersten 1. Tel. 19 06 39 (bost.), 60 50 30 (kont.) ^{61.17.75 (aff)}
	Fröken	Berit Östling	Fridhemsgatan 8, Stockholm K. Tel. 52 86 26 (bost.)
Suppleanter	Fröken	Ulla Esseen	Åmänningevägen 70, Johanneshov. Tel. 18 69 73 (bost.), 46 14 55 (arb.)
	Hovrättsråd	Thord Granger	Abiskovägen 6, Vällingby. Tel. 38 42 21 (bost.), 23 67 20 (kont.)
	Generalläkare	Carl-Erik Groth	Kammakaregatan 8, Stockholm C. Tel. 63 01 80 (kont.) ^{10-00-99 (bost.) 0176-22022 (son)}
	Civilingenjör	Hyo Sung Lee	Ekuddsvägen 1, Nacka. Tel. 16 26 00 (kont.)
	Med.dr. Doc.	Sture Rödén	Adilsvägen 7, Djursholm 2. Tel. 55 41 49 (bost.) ^{85-00-00 (sjukh.)}
- o o o -			
Revisorer:			
Ordinarie	Överstelöjtn.	Stig Ljunggren	Näsbydalsvägen 14, Roslags-Näsby. Tel. 58 49 45 (bost.)
	Intendent	Gunnar Sävborg	Lasarettet, Borås. Tel. 033/17 000 (bost. o. kont.)
Suppleanter	Kapten	Bertil Renberg	Solvallavägen 48, Sundbyberg. Tel. 28 56 78 (bost.)
	Herr	Sven Dahl	Snickarvägen 3 A, Sollentuna. Tel. 35 42 91 (bost.)

* * *

Arbetsutskott: Olovson, Fagraeus, Jensen, Piltz.

ANJUNG HASIMNIKA?

av

Gaud Jensen

Anjung Hasimnika? Har Du haft något att äta idag?

I väntan på 1961 års skörd svalt på vårvintern en halv miljon människor i en enda provins i Korea.

Ynglingen som bor på barnhem är rädd för att bli stor. Inga framtidsutsikter. Han behöver yrkesskola.

Den arbetslöse behöver nya industrier, nya idéer, tekniskt bistånd.

Den sjuke i väntan på behandling behöver vårdhem. Får han någonsin behandling? Det behövs fler sjukhus. Om patienten äntligen får behandling har han ingenstans att ta vägen efteråt. Den ensamme, obotligt behöver kronikerhem.

De behöver mat, kläder, hus, bränsle, medicin. Du vet det. Men Du gör kanske som jag, tänker helst på något annat...

Den faderlöse pojken, som togs av polisen för att han stulit ris åt sin mor och sina utsvultna småsyskon - han behöver Dig.

Alla behöver de Dig - Du, som säger Dig vara en vän av Korea.

Behoven är mångfaldiga - oändliga.

Vi - koreaner och svenskar - som har mat, hem, arbete och som äger mer än det vi behöver förbruka för livets uppehålle - vi borde gemensamt känna ansvar för dem som ingenting har och som kollektivt utgör en stor risk för samhället - gemensamt skulle vi då bidra till frihet från hunger i det land, vi lärt oss älska.

VAD BLIR DIN INSATS?

VAD BLIR DIN INSATS?

Vill Du månatligen ge en del av Din inkomst?

*

Kan Du få Dina vänner att regelbundet avstå något för Korea?

*

Kan Du göra en större "kampanj" på Din "hemmaplan"? Avstå från något? En procent?

*

Du är inte längre ensam. Sedan den 7 april 1961 har Du SÄLLSKAP av alla, som vill hjälpa Korea.

*

I min egenskap av skattmästare i - -

KOREANSKA SÄLLSKAPET

utlyser jag en

TÄVLAN

Vem kan före den 7 oktober 1961, då Sällskapet fyller 1/2 år

- (1) skaffa sällskapet de flesta medlemmarna bland vänner och bekanta, som icke varit i Korea?
- (2) finna bästa sättet att kontinuerligt få in stora bidrag?
- (3) ge Sällskapets styrelse det bästa förslaget till hjälpinsatsens ändamål?
- (4) sätta in högsta beloppet - resultatet av första halvårets kampanj på hemmafronten på

POSTGIRO 65 28 00

För gåvor till Korea, märk talongen
"Hjälpfonden"

Adressen är: KOREANSKA SÄLLSKAPET
Skattmästaren
Stockholm C

Vid årsskiftet kom två små koreanska barn, en pojke och en flicka hit för att få svenska föräldrar och i mars kom ytterligare två flickor.

Häromkvällen steg två koreanska herrar av Skandinavien-expressen i ösregnet. Det var Mr. Sam-Man Kim och Mr.

Sang-Su Kim, far och son, den förre chef för Dae Dong Industrial Co. Ltd. och den senare ingenjör i samma företag. De gör maskiner i Chinju.

Och så är gamle vännen dr Leif Buer här för att vikariera som kirurg. Väl mött Leif.

"MÖTT PÅ STAN" BÖRJAR PÅ NÄSTA SIDA

Ett par timmar försenade kom härnäst till Bromma en niomannadelegation koreaner på ett kombinerat good-

will, turist- och affärsbesök. Sällskapet styrelse improviserade en kvällsmottagning ute hos Arne Piltz. Där träffade vi

Oh-Ik Kwon, professor vid S. N. U. College of Commerce

Seung-Jul Kim, politisk och handelsredaktör vid Dong A Il Bun, en av Koreas största tidningar

Sang-Hoh Lee, verkst. dir. Keong Il Enterprise

Wi-Hyong Lee, president, Sedai Clothes Co.

Hyung-Kook Kim, president, Kum Shin Industr. Co.

Nac k-Sang, Sung, president, Korean Grain Warehouse Co. & Choong Ang Food Industr. Co. samt chairman, Soy Supply Association

Ung-Kooh Paik, verkst. dir. Kum Yong Industr. Co.

Chang-Jin Lee, president, Sam Sun Transport. Co.

och slutligen

Mr. Kyu-Sam Chung vid ett företag, vars namn tyvärr undgick oss. Vistelsen i Stockholm blev bara ett par dagar, fyllda av sightseeing och industribesök.

MÖTT PÅ STAN

Det har varit rätt gott om besökare från Korea i Stockholm de senaste månaderna. Några har bara gjort kortare affärsbesök, andra har kommit för att stanna kortare eller längre tid i studiesyfte.

Redan på eftersommaren förra året var Mr. och Mrs. Taik-Boo Chun här på turistbesök. Mr. Chun är dansk ho-

norärkonsul i Seoul och tillika ordförande i Scandinavian-Korean Society i Seoul.

Här kommer namnen på några vi träffat i år. Men först vill vi nämna att vi beträffande koreanska namn kommer att följa det västerländska bruket, numera i stor utsträckning adopterat i Korea, att placera familjenamnet sist.

Mr. Moon-Joon Lee från Ministry of Finance, Office of Monopoly

Mr. Sae-Won Park från Kyung Yang Paper Co.

Mr. Jang-Sup Park från Dae Han Paper Co.

Mr. Chong-Wooh Park från Dae Han Coal Corp.

Mr. Taik-Ro Yuh från Ministry of Communication.

Mr. Sang-Bong Lee från Nam Han Paper Co.

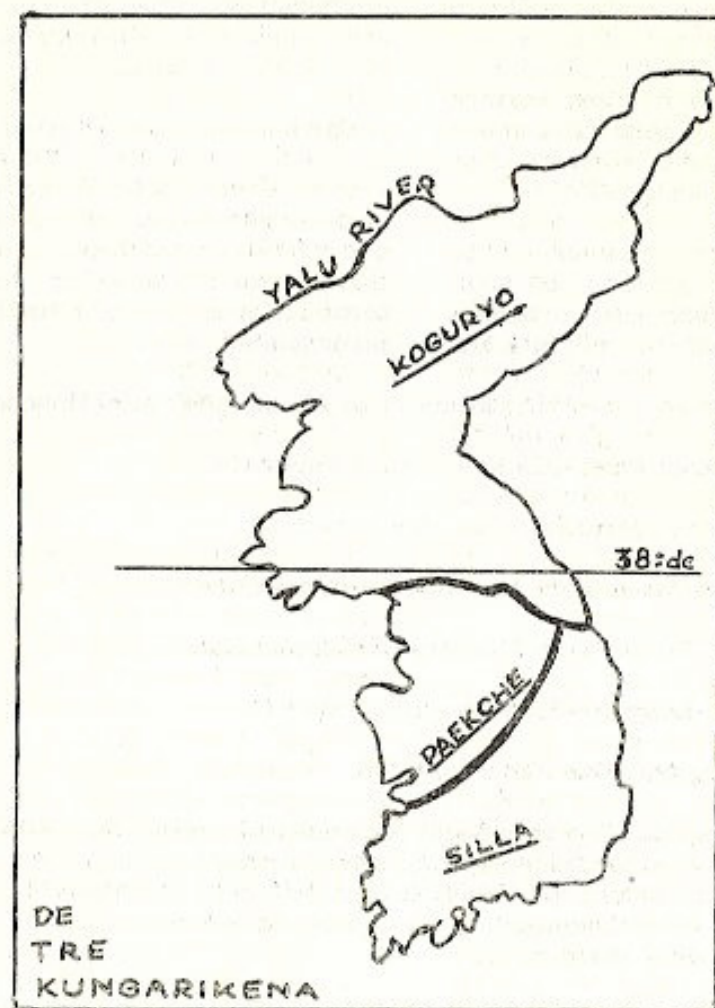
Mr. Chung från Dae Han Coal Corp.

Mr. Kyung-Bin Yim från Seoul National University. Mr. Yim är Ass. professor vid College of Agriculture och bedriver forskning vid Genetiska institutionen vid Statens Skogs-forskningsinstitut. Ett bidrag från honom återfinnes i detta häfte.

Prof. Soon Yong Kim och Ing. Chung-Oh Nam, båda från Ministry of Health and Social Affaires och studerar strålningsterapi bl. a. vid gammatronavdelningen vid Karolinska Sjukhuset.

Miss Soon-Ok Kim, mer känd som "Anita" på svenska sjukhuset, är på besök hos vänner i Umeå.

← Fortsätter på föregående sida

Vet ni att namnet Korea sannolikt kommer av Koryo. Koryo-dynastin efterträdde Silla-riket och varade från 938 till 1392

TÉHUSET MALMEN
av
Sigge - Wilhelm Pantzerhielm

När en viss herr apotekare P hade det goda omdömet fråga om jag vore villig åta mig klubbmästeriet i ett sällskap, som skulle omfatta allt vad Koreavänner som finns i detta land, visade jag prov på ännu bättre omdöme och tackade nej. Hr P begärde då votering och eftersom han själv förde ordet blev hans röst utslagsgivande. Inte bättre gick det vid sällskapets konstituerande möte. Hr P ordnade upprepade inflationer i antalet styrelseledamöter och så slank även jag med. Kanske trodde man att jag varmt tévattnet.

Nu är jag avfordrad en programförklaring inom 24 timmar. Min första tanke är naturligtvis att se fram mot den sista april 1962, då jag kommer att bli avtackad. Jag hoppas att man bland mina goda sidor då även kommer att framhålla min sannfärdighet. Men det är långt dit och till dess skall jag naturligtvis villigt och glatt böja mig för styrelsens majoritetsbeslut (15 mot 1) och söka ordna den yttre ramen kring sällskapets sammankomster så festlig som rimliga kostnader och Stock-

holms västerländska prägel medger.

Själv skulle jag förstås helst vilja spela Bingo. Och jackpoten skulle bara bli större och större. Och alla damerna skulle vinna en blomma. Damerna ja, nog borde det väl i ett demokratiskt sällskap finnas en klubbmästarinna åxå. Då kunde jag ju skylla ifrån mig om någon inte hade trevligt. Och den risken finns.

Förväntningarna på en Korea-träff måste vara stora för alla har vi glada minnen från kamratlig samvaro, men vi har också olika festtraditioner.

Några minns kanske helst den kinesiska vodkan och de nattliga ostomeletterna på oljekaminen i ungarls-tältet i Panmunjom.

Det gör åtminstone jag.

MY REALIZED DREAM

by

Kyong Bin Yim

It is well said that the earth is shrinking day by day. It is like retrospection into yesterday, when I was a boy about thirty years ago. At that time my fictive dream, that seemed to me never to be materialized, was to fly over the white clouds high up in the sky.

What is the most delicious taste in man's life? I do not hesitate to give the answer: It is when the day when his dreamed wish, once a very uncertain prospect, comes to reality.

Climbing up above Victoria Peak of the island of Hongkong, seeing the desert-like spreading out of the landscape around Karachi, having a glass of cold champagne, looking down upon the Arabian sandfields from a giant jet air-craft, photographing the drought-resistant vegetation of Lebanon, hearing of the thousand year old history of Rome, gazing up at the eternal snow on the top of Mont Blanc from Geneva, even in spite of all these several events the distance from Seoul in Korea to Stockholm in Sweden has shrunk greatly.

The place where I landed was woven together of green forests and blue waters, there were the

warmest human beings and there are created the greatest contributions for a happier human life, the place where romantic love stories are sleeping, that land is called Sweden.

With the liveliest memories of the brilliant variegation of autumn colors and the long winter night pregnant with the Northern Lights, I am now welcoming the energetic Stockholm spring... maskros, viol, pil, Forsythia, anemones and others which names are not known to me.

The nature above is not only for this country. Speaking of Sweden again, her kind hands seeking the best international understanding and the best way of supporting each other have been stretching out even as far as to Korea. I have found many good-natured people here who have already been in Korea. "Mr. Yim, please accept these flowers with my kind friendship" were the words spoken by many a visitor to my home in Sweden. Thus good understanding between people today creates better relations tomorrow.

With my best wishes to all the Swedish people.

forts. fr. sid. 10

Danmark, Norge och Sverige jämte många andra.

Inom 17 medicinska specialiteter bedrivs utbildning av läkare, sjuksköterskor och tekniker och därtill kommer en 3-årig sjuksköterskeskola. Garanti finns för drift av anstalten under skandinavisk ledning i flera år framåt. Alla tecken tyder på att trivseln och samarbetet mellan koreaner och skandinaver går bra.

Flera koreaner som arbetade hos oss på sjukhuset i Pusan återfinns bland personalen på Medical Center, såsom Mr. Qwack, som fanns i mässen från början till slut och Mr. Kim, vilken kom in som svårt sårad och senare fick anställning och som nu finns på administrationen - exempel på goda vänner som säkert även alla Pusansvenskar känner och kommer ihåg.

Förhållandena i allmänhet har i hög grad förbättrats. Bl.a. finns numera många tillfällen till rekreation och omväxling, t.ex. utflykter till minnesrika och natursköna platser. En särställning härvidlag intar NNSC i Pan Mun Jom, där ännu ett antal svenskar finns. Den gästfrihet, som där bjuds jämte tillfälle att njuta av en naturskön vildmark, hör till de oförgätliga minnen som knyter oss samman med våra vänner där.

Det är inte lätt att med ord uttrycka vad som rör sig i gamla Pusansvenskar, då de där återfann vännen Allan Jönsson, som var med från början. Det är underbart med sådana människor, om vilka aldrig föllts annat än goda och uppskattande omdömen.

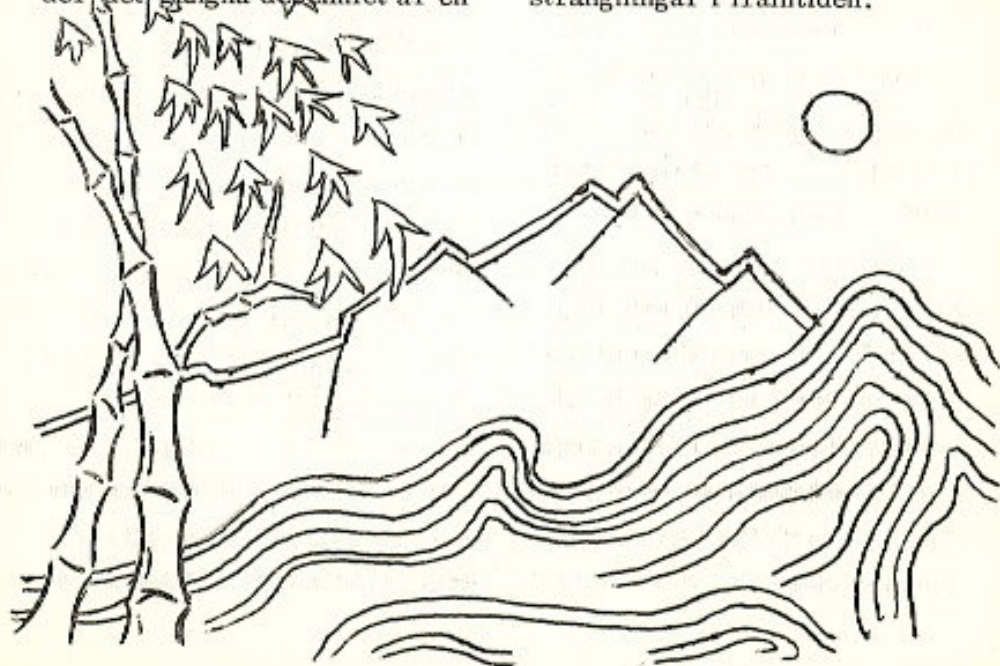
Det är med verklig glädje man ser fram emot att hos KOREANSKA SÄLLSKAPET få

tillfälle att tillsammans dröja vid och utbyta minnen från svunna år, så rika på säregna upplevelser. Men Sällskapets ändamål syftar till mer.

Alla som tjänstgjort i Korea vet att dess vänliga, tåliga, arbetsamma folk har en lång väg att vandra innan en allmän förbättring av levnadsvillkoren, som det så väl förtjänar, kan realiseras. Av vad många sagt mig drar jag slutsatsen att det hos oss som varit i Korea under det gångna decenniet är en

unison önskan att medverka, att hjälpa till. Våra grannar i Danmark och särskilt i Norge har gjort storartade insatser.

Alla, samlade i KOREANSKA SÄLLSKAPET, har också vi goda utsikter att lyckas. Det finns många områden att välja på, vilka är i stort behov av stöd. Man får vänta sig att en av den nyutsedda styrelsens främsta uppgifter blir att värdera uppslag och skissera linjerna för våra samlade ansträngningar i framtiden.

EN SJUKSKÖTERS SKAS REFLEXIONER

av
Magda Pelow

Många vänner har frågat mig varför jag är så trolldunden av Korea, varför jag längtar tillbaka dit? Den frågan har jag ställt mig själv många gånger. Jag hade förmånen att som avdelningssköterska på en kirurgavdelning få vara med när undervisningssjukhuset i Korea startade i augusti 1958.

Det var ett drygt jobb i början, när vi skulle försöka organisera upp vårt arbete. På avdelningen tjänstgjorde utom två skandinaviska sjuksköterskor två sekreterare samt tre manliga städare.

Jag skäms när jag tänker på hur mina irriterade tillrättavisningar mottogs av mina medhjälpare med en finess och en takt, som jag verkligen avundas dem.

Jag lärde mig snart att i Korea kommer man ingen vart, om man inte kan behärska sin vrede, men med vänlighet och kärlek kommer man långt. Vi hade mycket att lära dem, men

de hade också mycket att ge oss av sin glädje, sin takt. Deras respekt för ålderdomen var imponerande.

Med glädje har jag sett KOREANSKA SÄLLSKAPET taga form. Därigenom hoppas jag få återknyta kontakten med vännerna i Korea.

Vi, som arbetat därute, känner en samhörighet, som man inte vill mista. Att tillsammans med kamrater och andra intresserade få göra något för Korea står för mig som en angelägen uppgift. Arbetsuppgifter saknas sannerligen icke, och med en gemensam insats borde vi komma en bra bit på väg.

Vet ni att under senare Koryo-dynastin nådde den koreanska keramikens sin höjdpunkt i vad som kallas Koryo-celadon eller bara celadon.

NÅGOT OM SVENSKARNA I PANMUNJOM

av
B - J Geijer

NNSC - de neutrala staternas övervakningskommission i Korea - fyller 8 år i sommar. Omkring 450 svenskar har genom åren tjänstgjort i kommissionen och f.n. är tio svenskar stationerade i PMJ. Numera är det rätt tyst om kommissionen, vilket vi väl skall vara tack samma för, då det betyder att det tillfälligtvis är lugnt i åtminstone en av brännpunkterna på vår jord.

Sedan några år är det också slut på den mer spännande period i kommissionens historia under vilken "teamen" d.v.s. de till fem platser i vardera Syd- och Nordkorea utsända kontrollposterna var i verksamhet under ibland rätt primitiva förhållanden. Tentaklerna har dragits in och NNSC:s verksamhet är nu helt koncentrerad till PMJ, där även svenskarna nu bor i förläggningar av mer permanent karaktär. Men många skulle nog vid ett återseende sakna sin gamla kära "hut".

Många har under senare år frågat sig, om NNSC överhuvud fortfarande har något berättigande. På detta kan man helt kort svara, att kommissionens

existens är ett av de få kvarvarande tecknen på att stilleståndsfördraget av den 27 juli 1953 fortfarande är i kraft. Och med den ytterligt kylslagna atmosfär, som härskar kring 38 breddgraden saknar en neutral kommission, beredd att utan varsel träda i funktion, ingalunda betydelse.

Även om det kanske icke varje dag händer så mycket har NNSC alltså sin stora betydelse för stilleståndet och därmed blir även den svenska insatsen meningsfull.

För de många svenskar som trampat Panmunjoms röda mark var tiden däruppe en oförglömlig upplevelse. Inte bara för den som förstär att njuta av den avkoppling ett rogivande landskap kan skänka - och det kunde denna del av "Morgonstilletens land" i högsta grad - utan även för den, som är intresserad av vad som varit och vad som sker just nu, är PMJ en utsökt utsiktsplats.

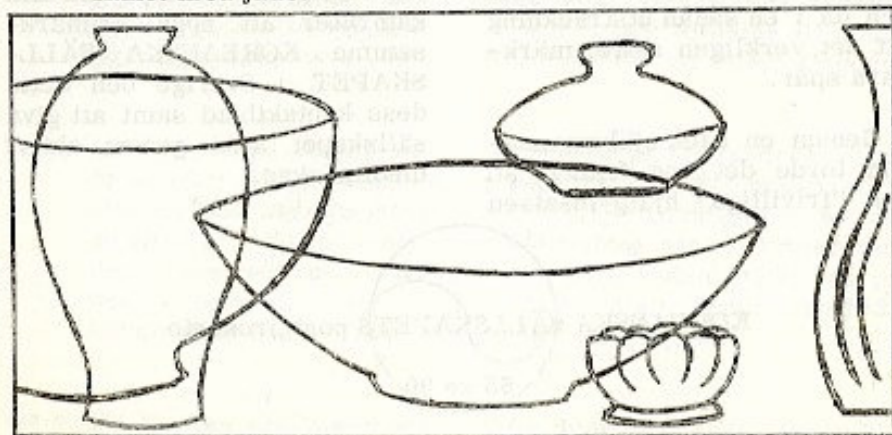
Ja, jag skulle vilja kalla den privilegierad. Privilegierad, därför att vi svenskar i PMJ hade möjlighet att få inblickar i såväl Nord- som Sydkorea, ett

privilegium, som bara schweizarna torde dela med oss.

Svenska sjukhuset i Pusan hade upphört och det Skandinaviska Undervisningssjukhuset i Seoul hade icke satt i gång på allvar, när jag var därute.

Men de flesta andra ur NNSC har haft kontakter med någon av dessa institutioner. *) Oberoende av verksamhetsplats har alla, som haft förmånen att få vistas i Korea, ett förenande band. - Vi har sett trakter, som det, trots allt, icke är förunnat så många landsmän att få se och vi har alla, efter förmåga, gjort vår insats därute.

Vet ni att den speciella mjukt blåaktigt grågröna glasyren ("the heavenly colour") på celadon-keramikens stengodsvaror kommer från spår av järn, som ingår i råvaran kaolin (porslinslera). Dess popularitet berodde tvivelsutan på dess likhet med jade.

Vi bör därför alla ha anledning att vara glada åt att dessa gemensamma intressen funnit ett gemensamt forum i och med att KOREANSKA SÄLLSKAPET i Sverige bildats.

*) De tacksamma skandinaver, som numera fått åtnjuta den berömda gästfriheten i svensk-läget i PMJ, torde kunna räknas i tresiffriga tal.
Red:s anm.

P. S. För att inte tala om Allan Jönssons och Affe Anderssons smörgåsbord, som når halvvägs till DMZ. Mmmm.

UTSIKT FRÅN MAIN GATE

av

Hakon Ahnfeldt "HP"

Vissa upplevelser i en människas liv är definitivt oförglömliga. Till denna typ av upplevelser hör utan tvekan det, som Du och jag hargemensamt, tjänstgöringen i Korea.

En gemenskap som är knuten till upplevelser, vilka vi i stor utsträckning minns med tacksamhet. För en f.d. sjukhuspolis med tjänstgöringen förlagd till "Main Gate" och därmed så att säga första kontaktman med det vårdsökande klientelet har nöden och lidandet hos det koreanska folket blivit den mest framträdande minnesbilden.

Sådant kan icke upplevas med förbigående av en innerlig önskan att få H - J - Ä - L - P - A och då i en sådan utsträckning att det verkligen sätter märkbara spår.

Genom en liten självrannsakan torde det nog framgå att den "frivilliga" hjälp-insatsen

icke riktigt blivit vad den borde ha blivit. Speciellt vad den avser tiden efter återkomsten till Sverige.

Därför var det med stor tillfredsställelse, som jag för en tid sedan mottog uppropet om bildandet av det KOREANSKA SÄLLSKAPET i Sverige. Denna nybildade sammanslutning synes mig ha alla förutsättningar att lyckas såsom en samlande enhet för en gemensam målsättning.

Vi hoppas nu att sällskapet skall aktivt verka för en stark och målmedveten Koreahjälp.

Det är således därför som jag slutligen vill uppmana alla kamrater att noga uppmärksamma KOREANSKA SÄLLSKAPET i Sverige och detta dess kontaktblad samt att giva sällskapet stöd genom aktivt medlemskap.

* * *

KOREANSKA SÄLLSKAPETS postgirokonto

65 28 00

För gåvor till Korea: Märk talongen "Hjälpfonden"

Vet ni att grundaren av Yi-dynastin, general Son-gae Yi, år 1392 flyttade hovet från Kaesong till Seoul, som då blev huvudstad. Samtidigt fick landet namnet Chosun.

Vet ni att böcker trycktes med lösa metaltyper i Korea långt före Gutenberg, sannolikt redan på 1240-talet.

Vet ni att det koreanska alfabetet är "gjort på beställning". Den store konungen Se-Jong av Yi-dynastin utnämnde år 1443 en kommission av lärde män med uppgift att utarbeta det alfabet, vi nu känner under namnet Han-Gul och där tecknen betyder ljud. De kinesiska karaktärerna är, som bekant, symboler för hela ord eller uttryck.

Vet ni att en av de fantastiska guld kronor, som just nu visas på utställningen "Masterpieces of Korean Art" i London, faktiskt grävdes fram, när vår konung som kronprins besökte Korea år 1923. Vid samma tillfälle planterade han på museigården en tall, som nu vuxit upp till ett mäktigt träd.

Vet ni att Buddhfiguren och relieferna i Sokkulam på berget ovanför Pulguk Sa nära Kyongju, är ett av Koreas förnämsta kulturminnesmärken. "If Korea had contributed nothing more to art, the Sokkulam alone might outshine all comparable jewels of eastern civilization" för att citera Osgood.

Vet ni att Sydkoreas högsta berg icke ligger på fastlandet utan på ön Cheju. Berget heter Halla San och är 1922 meter högt. Om man tar sig upp genom den oländiga terrängen - det tar 10 timmar - finner man till sin förvåning att vid kraterranden växer björkar. Vulkanen är länge sedan utdöd och på botten ligger en liten sjö med klart vatten. Sommaren 1959 körde ett flygplan i dimma rakt in i bergväggen.

Vet ni att Koreas nationalblomma "The Rose of Sharon" är en art stockros (Althea rosea) och har nära släktingar i Sydsverige.

Vid SVENSKA UNESCOÅ-
DETS KONFERENS i Stockholm
nyligen, vari två av sällskapet
styrelsemedlemmar deltog, be-
tonades bl. a. värdet även av de
små bidragen, de frivilliga,
privata aktionerna till förmån
för u-länderna.

Men framför allt borde man
satsa på utbildning, sade prof.
Sune Carlson i ett glänsande
anförande under ett estradsam-
tal.

* * *

Om man tänker på KORE-
ANSKA SÄLLSKAPETS möjlig-
heter, så ligger kanske utbild-
ning, speciellt i hälsovård,
nära till hands.

Det finns icke plats att refe-
rera eller kommentera hela
den ytterst intressanta konfe-
rensen, men ett par uttalanden
förtjänar här att citeras.

Det första ur ordföranden i
Unescos styrelse dr Mohammed
Awads anförande - Ömsesidig
förståelse för Österlandets och
Västerlandets kulturvärden.

"Okunnighet är den största
faran för fred och interna-
tionell vänskap... De män-
niskor som citerar Kiplings
dikt - Öst är Öst och Väst är
Väst och aldrig mötas de två -
borde göra sig mödan att
fortsätta med diktens två föl-
jande rader - ... Men det fin-
nes varken öst eller väst, ej
gränser, ej heller börd, ej
heller födelse, när två star-
ka män stå mitt emot var-
andra, även om de kommer
från världens ände..."

Det andra ur generaldirektö-
ren i Unesco, dr Vittorio Ve-
roneses anförande - Växande
värld.

"Det existerar utan tvivel en
tragisk disproportion mellan
de oerhörda behov, som mås-
te tillfredställas och medlen,
som står till förfogande för
att gå i land med detta... Om
åtminstone en del av de re-
surser, som finns disponibla
kunde användas i kampen mot
sjukdom, mot hunger, mot
okunnighet"...

KOREANSKA SÄLLSKAPETS postgirokonto
65 28 00

För gåvor till Korea: Märk talongen "Hjälpfonden"